

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE
AUGUSTA ŠENOE, ZAGREB

Augustijan

OBILJEŽILI SMO:
Dan škole kao
dan kulture

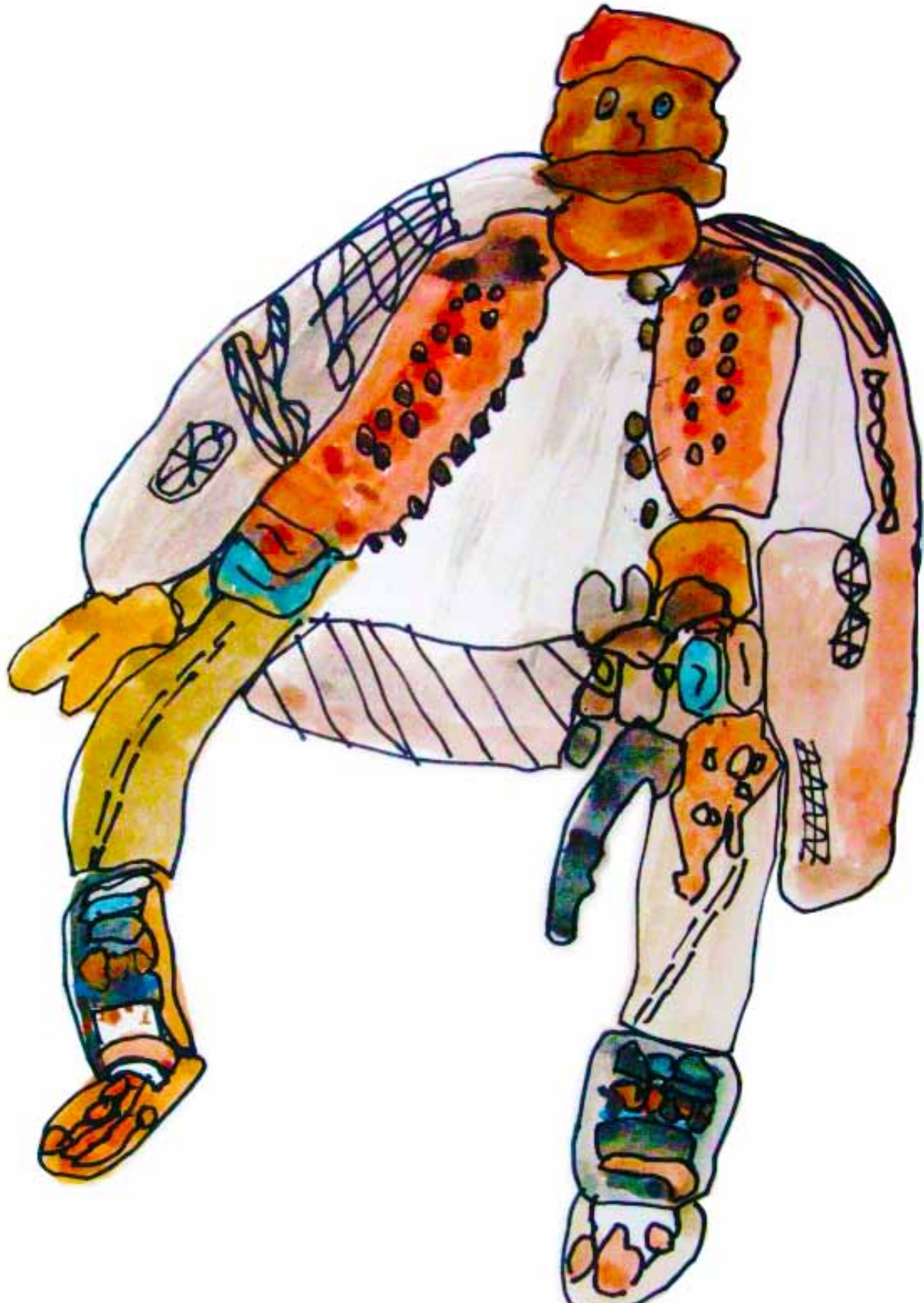
POSJETILI SMO:
Židovsku
općinu i HAZU

**PUTUJEM
I UPOZNAJEM:**
Sjeverni Velebit

INTERVJU:
Goran Milić

SADRŽAJ

NAŠI USPJESI.....	3
DAN ŠKOLE KAO DAN KULTURE	4
RECI - RECIKLIRAJ.....	6
ŠKOLA IZVAN ŠKOLE	8
PUTUJEM I UPOZNAJEM	12
INTERVJU S GORANOM MILIĆEM	14
DIŠEMO I PIŠEMO	16
U ZDRAVOM TIJELU ZDRAV DUH	24
RAZMISLI I RIJEŠI...	25
KOJI SI TI ZNAK?	26
STRIP PRIČA.....	27
NAŠI LIKOVNI RADOVI	28

IMPRESUM

Augustijan

List učenika OŠ Augusta Šenoae

IZDAVAČ

OŠ Augusta Šenoae, Selska cesta 95

ZA IZDAVAČA

Branka Copić, ravnateljica

ODGOVORNA UREDNICA

Ivana Sauha, prof.

DJEČJA UREDNICA

Iva Matković, 6.b

UREDNIŠTVO:

Maja Elez, 6.b, Mare Stojić, 6.b, Nives

Plavšić, 6.c, Tena Horvat, 6.c, Patrik

Posavec, 6.c, Dagmar Korbar, 6.c,

Valentina Gregović, 6.c

GRAFIČKO OBLIKOVANJE

Mladen Petrić

NASLOVNICA

Sven Fajdetić, 3.b,

»LIKA« - nagrađeni rad

na međunarodnom natjecanju

Ethnological dresses and folklore dances of

my people 2011. u organizaciji časopisa

The World of Art

Mentor: Sandra Vuk

UVODNIK

Dragi Augustijanci,

iako ste možda već izgubili nadu u nas, nakon duge četiri godine odlučili smo vam uljepšati blagdansko vrijeme novim brojem našeg časopisa.

Vrijedni suradnici brižno su bilježili sva vaša postignuća u prošloj školskoj godini te razne zgode i događanja, od školske dvorane pa sve do Sjevernog Velebita.

Izabrali smo najljepše slike, a naslovnicu nam krase rad nagrađen na međunarodnom natjecanju. Također, posjetili smo vrlo zanimljive adrese divnoga nam Zagreba, pratili projekt i terenske nastave, zgode u školskim klupama, razgovarali s poznatom i interesantnom osobom te promišljali o zdravlju.

Podijelite ushićenje osvajanja Zavižana, prošetajte Židovskom općinom, nasmijte se u kazalištu Komedija, upoznajte Gorana Milića, uživajte u tekstovima naših kreativnih učenika ili se jednostavno zabavite uz jednu od zabavnih rubrika.

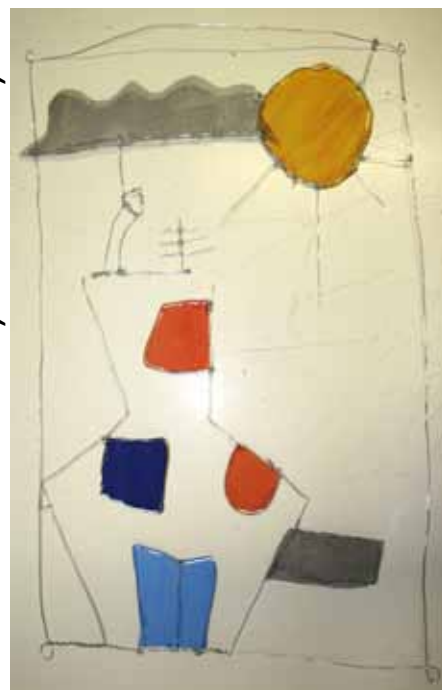
Što god izabrali, želimo vam pregršt zabave, smijeha i ljubavi te sreće u novoj 2012. godini.

Iva Matković, 6.b

NAŠI USPJESI

Već 20 godina početkom drugog polugodišta započinju natjecanja i smotre u znanju i vještinama hrvatskih osnovaca. Koliko je naših učenika i njihovih učitelja bilo uključeno i sudjelovalo svih ovih godina održavanja natjecanja i smotri? Ne znamo. No, znamo da je svako sudjelovanje vrijedno i da je uloženi trud u svako novostečeno znanje, u svaki likovni i literarni rad, u svaku scensku izvedbu. Znamo da su svi jedinstveni i da zaslužuju pohvalu. Svojim zalaganjem i sudjelovanjem stekli su nova neprocjenjiva iskustva.

»GRAD«, Petra Pražić, 7.b

»ČUDESAN CVIJET«
Viktor Lulić, 2.b

Sudjelovanje i uspjesi naših učenika u prošloj školskoj godini:

ŠKOLSKA RAZINA	454
OPĆINSKA RAZINA	42
ŽUPANIJSKA RAZINA	71
DRŽAVNA RAZINA	6

Na državnoj razini sudjelovali su u šk. g. 2010./2011.

HRVATSKI JEZIK - LIDRANO	
Maks Krajčević (literarni rad)	5.d
Mentor: Ariana Etlinger	
LIKOVNA KULTURA	
Viktor Lulić	1.b
Mentor: Sandra Vuk	
Petra Pražić	7.b
Mentor: Petra Ružić	
FIZIKA	
Bruno Bijelić	8.d
Mentor: Borislav Šereg	
POVIJEST	
Bruno Špiljak	7.d
Mentor: Maja Ležaić	
ENGLJSKI JEZIK	
Iva Jureković	8.a
Mentor: Sanja Horvatić-Golubić	

DAN ŠKOLE *kao* DAN KULTURE

Posjet Hrvatskom školskom muzeju u Zagrebu

Ove smo školske godine Dan škole obilježili kao dan kulture. Mi učenici četvrtih razreda posjetili smo Hrvatski školski muzej na Trgu maršala Tita.

U muzeju nas je dočekala kustosica. Ispričala nam je ukratko o povijesti muzeja i što ćemo razgledati. Zatim smo krenuli u razgled.

Prva na redu bila je učionica iz prošlosti. U klupama su sjedili učenici u uniformama, na učiteljskom stolu nalazili su se: šiba, globus, cvijeće i imenik. Pokraj ploče bilo je postolje sAVOROM, a ispod AVORA nalazio se kukuruz. Saznali smo da su neposluš-

ni učenici za kaznu klečali na kukuruzu.

Učenici su imali pločice, kretu i spužvicu umjesto bilježnica, olovaka i gumica. Imali su male suknene torbe umjesto školskih torbi.

U sljedećoj prostoriji vidjeli smo tinte, krasopis, bilježnice učenika koje su bile ispisane krasopisom. U istoj prostoriji bilo je puno ogledala.

Ogledala su služila za učenje govora slijepih.

U sljedećoj sobi razgledavali smo preparirane životinje: kukce, ogromne orlove i zmije. Na zidovima prostorije nalazile su se slike koje su prikazivale ljude koji su radili eksperimente, kao i slika koja prikazuje nastanak električne enegije.

U Pariškoj sobi nalaze se mnogi nacrti ustanova grada Zagreba, kao i nacrti poznatih arhitekata. U jednoj od soba vidjeli smo slike djevojčica i djevojaka na satu tjelesne i zdravstvene kulture. One su vježbale u dugačkim suknjama.

Vidjeli smo i »Lovrakovu« sobu. To je radna soba književnika Mate Lovraka koju je obitelj Lovrak poklonila muzeju.

Najviše mi se sviđela zadnja soba. Bila je to učionica u kojoj smo mi učenici sjeli u klupe, a kustosica za učiteljski stol. Na klupi su bile pločice, krede, spužvice i tintarnice.

Jako me razveselio posjet muzeju. Na putu kući razmišljala sam o tome kako je danas puno lakše ići u školu nego što je to nekada bilo. Nama je puno lakše učiti uz sva tehnička pomagala koja imamo.

Matea Kranjčić, 4.b

Posjet Zagrebačkom gradskom kazalištu „Komedija“

Povodom obljetnice rođenja slavnog hrvatskog pisca Augusta Šenoae, čiji rođendan slavimo kao naš Dan škole, učitelji Osnovne škole Augusta Šenoae iz Zagreba povelili su svoje učenike u Zagrebačko gradsko kazalište »Komedija«.

Sretni zbog izostanka nastave, tog smo se jutra s radošću probudili. Nadajući se zanimljivoj kazališnoj predstavi, u pratnji profesora zaputili smo se prema autobusima. Nakon polaska s parkirališta u 10:20, u autobusima se stvorilo veselo ozračje. Učenici su pričali, slušali glazbu i raspravljali o raznim temama koje ih vesele. Nakon petnaest minuta vožnje kroz velike gradske četvrti, stigli smo pred Zagrebačko gradsko kazalište »Komedija«, koje se nalazi na Kaptolu.

Ne čekajući dugo, zauzeli smo mjesta na sjedalima uz svoje prijatelje, viši razredi na balkonu, a niži u parteru.

Nestrpljivo smo očekivali početak kazališne predstave »Klupko«, postavljene prema komedijografskome djelu Pere Budaka.

U malome ličkome mjestu gostioničarka Ruža i seljak Josina pleću »klupko« oko nevjernog Ružinog muža Jursana. U tome se spletu još nalaze i Rožina kći Anica te Josinina Vranjica, udovac Mijat, trgovački putnik Božidar, sluškinja Jeka i stara baka Antuša kojoj se publika gotovo najviše smijala. Glumci u predstavi govore ličkom štokavštinom. Uz puno smiješnih scena, radnja ove komedije sretno je svršila, a klupko se rasplelo.

Redateljica predstave je Aida

Bukvić, scenografkinja Dinka Jeričević, a glumci su bili odjeveni u kostime Mirjane Zagorec. Dok je publika gledala predstavu, sigurno su mogli primijetiti poznate glumce s malih ekrana: Damira Lončara i Dubravku Ostojić, koji su se istaknuli ulogama u domaćoj seriji »Naša mala klinika« te Mirelu Brekalo i Vida Baloga, oca učenice koja pohađa našu školu.

Učenici su se polako spremali za polazak kući. Autobusi su se ponovno punili dok su se njihovi vozači spremali odvesti učenike kući. Dolaskom na parkiralište, đaci osmih razreda sjetili su se da trebaju napisati osvrt na ovogodišnje obilježavanje Dana škole.

Meni se ovaj Dan škole sviđio. Svidjela mi se predstava i voljela bih da malo češće idemo u kazalište. Lijepo mi je to iskustvo, ne ići u školu, družiti se s prijateljima, gledati predstavu, a najljepše od svega jest staviti sve to na papir i podijeliti s vama.

Kristina Lončar, 8.c

RECI-RECI-RECI-RECI-RECI-RECI

Povodom Dana planeta Zemlje naša učiteljica Jadranka Valek u travnju je organizirala izložbu na temu recikliranja

Kao višegodišnja voditeljica etno-eko radionica u našoj školi, predložila sam svojim kolegicama i kolegama da Dan planeta Zemlje obilježimo projektom Saznaj, recikliraj i stvaraj, koji bismo završili projektom danom i velikom izložbom dječjih uradaka.

Postavili smo nekoliko ciljeva kojima smo željeli naučiti svoje učenike što je to recikliranje i zašto valja reciklirati, poučiti ih o važnosti odvojenog prikupljanja otpada te razvijati svijest o svakodnevnom ekološkom ponašanju. Ono što posebice raduje jest odaziv. Od 16 odjela razredne nastave u projekt se uključilo 14 odjela i jedna skupina „malih Engleza“. Učiteljice, učenici i roditelji pokazali su veliku maštovitost. Svaki je razredni odjel projekt provodio prema svom planu i prema uzrastu učenika. Marljivo izrađujući uporabne i ukrasne predmete, plakate i instalacije svaki razredni odjel značajno je pridonio uspješnosti same izložbe. Velik se dio aktivnosti pro-

vodio edukativnim igrama. Tako su učenici, igrajući se, mnogo naučili o recikliranju i o važnosti svakodnevnog odvajanja kućnog otpada.

Mnoge su aktivnosti projekta integrirane u redovite nastavne sadržaje. U suradnji s poduzetom „Čistoća“, unutar izložbenog prostora, postavili smo i mali zeleni otok u koji su učenici i svi ostali posjetitelji mogli odlagati iskorišteno staklo, plastiku i papir. Kao organizatorica izložbe, vrlo sam zadovoljna i ugodno iznenađena brojnošću izložaka. Radost mi je bila vidjeti oduševljenje kolegica, učenika i roditelja tijekom pripreme same izložbe. Izložbu smo svečano otvorili kratkim prigodnim programom, a mali su »zboraši« sami izradili vrlo maštovite instrumente od iskorištenih predmeta, na kojima su svirali tijekom pjevanja.

Ova izložba pokazuje da su slične aktivnosti i ubuduće potrebne. Iskreno se nadam da ćemo se i sljedeće školske godine okupiti na još ponekom zajedničkom projektu eko i etno sadržaja. Od srca hvala svim sudionicima.

Srdačan pozdrav od Jadranke Valek, učiteljice 4.c razreda

PROČITAJTE I KOMENTARE UČENIKA 4.c RAZREDA

Tijekom ove školske godine imali smo mnogo zanimljivih aktivnosti u kojima smo se pokušavali odgovornije ponašati prema svom okolišu. Učiteljica nam često priča ili pokazuje različite slike iz prirode. Volimo ići na terenske nastave jer u prirodi najbolje naučimo o prirodi. Jako nas raduju poučne igre.

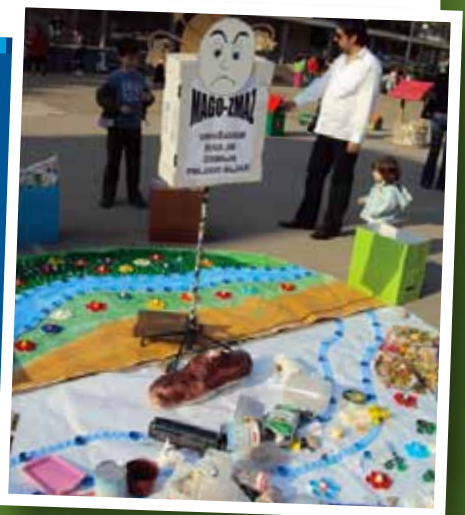
Vrlo su zanimljive, mi odjednom nešto novo znamo, a čini nam se da nismo ni učili.

Noa Margeta, 4.c

Meni se najviše svidio magopad i magozmaz. Iako izgleda pomalo smiješno, vrlo je poučno. Čepovima smo prikazali kako izgleda priroda kad odvajamo otpad i odnosimo u prave spremnike ili u reciklažna dvorišta. A tad smo i najveći prijatelji sebi i svojim potomcima - često nas upozorava učiteljica.

Josip Gložinić, 4.c

ECI-ŠTO? LIRAJ!!!

Jako smo svi bili radosni. Mnogo se mojih prijatelja i prijateljica iz ostalih razreda uključilo u izložbu. Naši roditelji su nas pohvalili. Bili su iznenađeni koliko mnogo znamo o odlaganju kućnog otpada. Ponekad ih malo upozorimo na njihova ponašanja. Poslušaju nas uz osmijeh. Vjerujem da ćemo se ipak malo promijeniti i pokušati biti odgovorniji prema ljepotama koje nam pruža priroda. Ali ne samo to - pa priroda nam daje sve što je potrebno za život: zrak, vodu, zemlju na kojoj raste hrana. Ponekad se upitam što ti neodgovorni ljudi misle? I misle li uopće na svoju djecu i vole li oni svoju djecu?

Josip Novak, 4.c

Prepoznajete li ovaj znak? Obavezno ga upamtite - tako kaže naša učiteljica. To je znak za recikliranje. On znači da neke predmete možemo više puta upotrijebiti. To je jako važno jer tako smanjujemo količine smeća i štedimo energiju. A u smeću ima mnogo otpada koji je jako koristan. Bilo bi dobro kad bismo svi odvajali otpad i odlagali ga na prava mjesta. I mi možemo mnogo toga dobrog učiniti. Stare novine odnijeti u plavi spremnik, plastične boce ili u trgovinu ili u žuti spremnik, a staklenke u zeleni. Tako pomažemo svom okolišu.

Bernarda Zelenika, 4.c

Naučili smo kako reciklirati papir. Od starih novina napravili smo svoj novi papir. Na tom recikliranom papiru slikali smo vile i vilenjake. Oni su čuvari i zaštitnici prirode: cvijeća, mora, planinskih potoka, šume, vjetra, livade. Svatko od nas napravio je svog vilenjaka ili vilu. Saznali smo neke legende o vilama. Najvažnije je da smo saznali što je to recikliranje i zašto moramo reciklirati. Tako pomažemo bolesnoj prirodi da što prije ozdravi. Štedimo energiju i roditeljima novac.

Fran Milić, 4. c

ŠKOLA IZVAN ŠKOLE

22.III. SVJETSKI DAN VODA

ZAMISLIMO SE NAD ČINJENICOM:

Svakog dana prosječno kućanstvo potroši oko 50 litara vode za ispiranje WC-a, a svakodnevno od posljedica nedostataka pitke vode umire oko 3800 djece.

U trećem razredu puno smo naučili o vodama zavičaja u kojem živimo. Naučili smo dijeliti vode na slatkovodne i slane, a to smo i potvrdili provođenjem različitih pokusa u nastavi prirode i društva. Upoznali smo i različita stanja vode, kao i razlikovati vode stajaćice od voda tekućica. Sve je to novo za nas trećašice - mnogo novih pojmova, novih zanimljivosti...

Odlučili smo učioničku nastavu zamijeniti nastavom na terenu. Kretali smo se lijevom obalom Save i, prateći nasip, stigli do jezera Jarun. Za »vikend zadaću« trebali smo istražiti gdje izvire rijeka Sava, a gdje je njezino ušće. Popeli smo se na nasip jednog potoka koji se ulijeva u rijeku Savu. To je jedan od potoka koji se spušta niz obronke naše Zagrebačke gore. Na mjestu gdje se taj potok ulijeva u Savu ugledali smo željezne rešetke na kojima su se zadržale različite odbačene stvari. Te rešetke zadržavaju krupniji otpad. Toliko o ekološkoj svijesti naših građana. Također, voda se pročišćava i u filterima koji su dio mehanizma za pročišćavanje.

4.b

MORSKA PRIČA

Puhao je topli ljetni vjetar. Jaki valovi lupali su o žal. No, mali je oblutak lutao morima. Bio je to oblutak Ivo.

On, kao mali veseljak, šetao je danima. Ništa mu nije smetalo. Ni ribe, ni rakovi...

Uživao je u morskom svijetu. Uživao je družeći se sa šarenim koraljima, ribicama svih boja, morskim travama i ponekom sirenom... Naišao je na ribicu Doricu. Dorica mu je ispričala o gradu oblutaka. Oblutak Ivo poželio je da ga tamo i odvede.

Nastanio se u novom gradu i postao najsretniji oblutak...

Matej Petrić, 4.b

(Nagrađeni rad na temu »Zaštita prirode i voda«, u organizaciji ZOV-a, travanj 2011.)

Takva se pročišćena voda ispušta u rijeku i nije opasna za nas Zagrepčane.

Stepenicama smo se spustili niz nasip i došli do obale rijeke Save. Pratili smo njezin tok i naučili odrediti lijevu i desnu obalu rijeke. Obuća nam se napunila riječnim pijeskom koji rijeka izbacila kad se prelijeva na svoje obale. Uočili smo i raznovrstan biljni svijet uz samu obalu. Šetajući nasipom, pozornost su nam privukli »mali bazeni«. Kad se rijeka prelijeva i ponovno vrati u svoje korito, u tim »bazenima« ostane mulj koji se koristi za gnojenje zemlje. Šetnjom smo došli i do jezera Jarun. Jezera Jarun i Bundek umjetna su jezera. Često nam je pogled privlačilo i jato veselih i glasnih patkica. Ništa manje važni nisu bili ni labudovi. Uz jezero Jarun nalaze se ploče s poučnim tekstovima o biljnom i životinjskom svijetu, kao i pravila ponašanja. Vidjeli smo i radnike »Zrinjevca« koji su kao i svake godine obavljali proljetne radove. Tako se Jarun priprema za još jednu novu sezonu. Sve što smo naučili u učionici, mogli smo i doživjeti na terenskoj nastavi: kolika je važnost vode u čovjekovom, životinjskom i biljnom svijetu.

Počeo se javljati umor, a i glad. U tom trenutku učiteljica je upitala: »Jeste li za mali odmor?« - odahnuli smo, stiže spas u zadnji čas. Sjeli smo u hlad jednog dječjeg parkića i započeli s ukusno pripremljenim sendvičima. Odjednom je dotadašnju ozbiljnost zamijenio dječji smijeh, igra i druženje.

IZVJEŠĆE 4.b

ŠKOLA IZVAN ŠKOLE

Posjet Židovskoj općini i Hrvatsko

Svi smo došli pred školu dva-desetak minuta prije planiranog polaska. Zabavljali smo se slušajući glazbu na mobilima. Kad su profesori stigli, otišli smo do autobusa koji nas je čekao ispred škole i udobno se smjestili. Tijekom vožnje zabavljao sam se igrajući igricu na Teovom mobitelu. Nakon što smo izašli iz autobusa, pješaćili smo tek nekoliko minuta i već stigli pred Židovsku općinu Zagreb u Palmotićevoj ulici.

Popeli smo se na prvi kat i ušli u ovelu prostoriju. Tamo su stolice bile poredane kao u kazalištu. Nakon pet minuta stigao je rabin. Nakon pozdrava i predstavljanja, pričao nam je o židovskim blagdanima i uspoređivao ih s katoličkim. Prvo je spomenuo Šabat, što znači subota. To je židovski sveti dan, kao što je naš nedjelja. Na taj se dan obustavljaju svi radovi. Idući dan o kojem je govorio jest Roš hašanah, to jest Nova godina, svečanost koja govori o Božjem stvaranju i podsjeća na Božji sud. Pasha ili u prijevodu Prolaz Gospodnji blagdan je kojim židovi obilježavaju oslobođenje iz egipatskog ropstva. Hanuka ili Svečanost svjetla jest svečanost koja traje osam dana. Znak je prisjećanja na pobjedu Jude Makabejca nad Sirijcima i ponovne posvete Jeruzalemskog hrama. Za tu svečanost koriste Hanukiju – deveterokraki svijećnjak na kojem se svaki dan tijekom te osmodnevne svečanosti pali jedna svijeća više (rabin je tu svečanost usporedio s Adventom). Purim ili Ždrijež spomen je na događaj kada je kraljica Estra spasila Izraelce od Perzijanaca. Toga se dana židovi maskiraju, a rabin ga je, želeći nam ga približiti, usporedio s našim fašnikom. Šavuot ili Pedesetnica spomen je na sklapanje Sinajskog saveza i objavu zakona (taj je blagdan usporedio s Duhovima). Sukot ili Blagdan sjenica blagdan je u kojem se Bog za židove brinuo tijekom četrdesetogodišnjeg boravka u pustinji. Na taj blagdan židovi grade male kućice slične onima u kojima su spavali tijekom boravka u pustinji i borave u njima dok taj blagdan ne završi. Jom

kipur ili Dan pomirenja jest dan u kojem se židovi moraju pokajati za grijeh, moliti i postiti. Na taj se dan moraju pomiriti sa svima s kojima su u svađi. Posljednja svečanost koju je rabin spomenuo jest Bar-mizva ili ceremonija punoljetnosti. Dječaci nakon navršavanja trinaest godina postaju religijski punoljetni, a djevojčice nakon dvanaest godina. Nakon izlaganja o židovskim blagdanima i svečanostima, rabin nas je upoznao s nekim židovskim običajima. Oni nemaju krštenje, židov se postaje rođenjem po majci. Neobično je to što muž dobiva ženino prezime nakon vjenčanja. Rabin nam je pokazao pribor za molitvu. U njemu se nalazi molitveni šal kojim se pokrivaju prije molitve. U tom priboru nalazi se i molitveno remenje kojim se omotavaju prije molitve. Budući da nismo više imali puno vremena, otišli smo u sinagogu na drugi kat. U njoj se nalazi jedan veliki i jedan mali oltar. Iza velikog oltara nalazi se sveti ormar u kojem su bile spremljene dvije Tore. Treća Tora nalazila se na velikom oltaru. Pisana je na hebrejskom i čita se s desna na lijevo. Na židovima su bile

.....

Sedmi c i sedmi d razred Osnovne škole Augusta Šenoe išli su 18. ožujka 2011. na terensku nastavu u Židovsku općinu i Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti, u organizaciji i pratnji profesora Josipa Štefanca te profesorica Ariane Etlinger i Maje Ležajić

razne zahvale, izgledale su poput velikih plah-ti obješenih na zid. Budući da više nismo imali vremena, morali smo se pozdraviti sa srdačnim rabinom.

Oko pet minuta hoda bilo nam je dovoljno da dođemo do Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti koja se nalazi na Trgu Nikole Šubića Zrinskog. Tamo nas je dočekala kustosica. Kad nas je uvela u HAZU, prvo smo otišli do Baščanske ploče. Baščanska ploča pronađena u crkvi svete Lucije u Jurandvoru u blizini Baške na otoku Krku. Tamo je, služeći kao oltarna pregrada, bila sastavni dio poda pa je dosta izlizana na nekim mjestima. Isklesana je od bijelog vapnenca oko 1100. godine. Široka je dva metra, visoka metar, a debela deset centimetara. Teška je devetsto kilograma. Pisana je prijelaznim oblikom oble u uglatu glagoljicu. Tekst ima trinaest redaka, počinje prvim slovom slovom abecede, a završava posljednjim. Baščanska ploča ima povijesni, književni, umjetnički i pravni značaj. Pretpostavlja se da je postojala još jedna ploča, ali nije pronađena. Pokraj Baščanske plo-

akademiji znanosti i umjetnosti

če nalazila se replika sarkofaga svetog Šimuna. Razgledali smo je, a potom otišli u Strossmayerovu galeriju starih majstora.

Tamo se nalazi ukupno dvjesto pedeset i šest umjetničkih djela koje je Strossmayer darovao HAZU. Galerija je podijeljena na devet prostorija. Slike su raspoređene po umjetničkim razdobljima u kojima su nastale. U prvoj sobi nalaze se slike iz razdoblja gotike.

Te slike prikazuju Isusa, Mariju, anđele, svece i druge vjerske teme. Pozadina je najčešće zlatna i zbog toga imamo osjećaj da naslikani likovi lebde u zraku. U idućoj su sobi slike iz mlade renesanse. Pozadina više nije zlatne boje, ali i dalje imamo dojam da likovi lebde. U sobi kasne renesanse u pozadini slika najčešće je priroda te više nemamo dojam da ljudi lebde. Slike iz doba manirizma imaju ista obilježja,

samo se uočava više dinamičnosti. Slike baroknih talijanskih slikara postaju dinamičnije, pozadina je crna i slike su najčešće komponirane dijagonalno. U sljedećoj sobi pohranjena su djela nizozemskih baroknih slikara. Sva su obilježja ista, samo su pozadine nešto svjetlije. U sobi rokoka dinamičnost se smanjuje, a ponovno se javlja puno zlatne boje. U zadnjim dvjema sobama izložene su slike iz razdoblja klasicizma i romantizma. Obilježja su slična, pozadina je svijetla, nema dinamičnosti, a teme postaju ljudi, priroda, biljke i životinje. Nakon razgledavanja slika naša je terenska nastava završila, otišli smo do autobusa i vratili se kući.

Ova mi se terenska nastava svjedočava. Naučio sam puno novog. Nisam znao toliko o židovima i njihovim običajima, a nikad prije nisam vidio Toru. Saznao sam više o Baščanskoj ploči i Strossmayerovoj galeriji starih umjetnika. Najzanimljivija mi je bila Baščanska ploča zato što sam puno puta vidio repliku, a nikad dosad original.

Niko Grgić, 7.c

PUTUJEM I UPOZNAJEM

Sunce je jutru otvorilo oči. Došao je dan koji sam željno iščekivala. Žurno sam obavila sve jutarnje obveze i krenula pred školu. Autobus je došao i krenuli smo na dugo očekivani put. Napuštali smo Zagreb i odmicali sve dalje. Ptice su bezbrižno letjele nebom i veselile se sunčanom danu.

Priroda je udahнула dašak proljeća, cvijeće je procvalo i ispuštalo miris, sve je bilo prekrasno. Gledala sam prirodu oko sebe i divila se. Ugledala sam stijene prekrivene crvenicom, puno trave većinom prekrivene kamenom i veliku visinu. Gore je bilo jako puno šuma tako da me pomalo podsjetilo na prašume.

Sjeverni Velebit

Prizor je bio predivan, kao na prekrasnoj slici. Put mi se činio jako dug jer sam cijelo vrijeme žarko željela vidjeti to plavo, bistro Jadransko more s nekog od velebitskih vrhova. Neopisiva me sreća obuzela kad sam ga ugledala. Konačno smo stigli na Sjeverni Velebit gdje nam je vodič rekao da ćemo se penjati po stijenama. Malo sam zastala dok mi

je strah prošao tijelom. Pomislila sam, možda se šali, ali to je ipak bila istina. Nakon dugog penjanja došao je i sam vrh i kraj mojem strahu. Kasnije smo razgovarali o meteorološkoj stanici i njezinim zanimljivostima. Posjetili smo botanički vrt u kojem smo vidjeli velebitsku degeniju i ostale biljke. Nakon što smo sve razgledali i po-

jeli ručak u restoranu, krenuli smo u Zagreb. U meni je još uvijek bio onaj neprocjenjivi osjećaj koji je budio sreću kada sam s visine ugledala predivno more, najljepše naše plavetnilo.

Pod dojmom svega vratismo se u Zagreb, a ja sam sretna i zadovoljna izletom otišla kući.

Nives Plavšić, 6.c

Sirija

Već pri izlasku iz aerodroma u Damasku zagrlio me miris slatkih kolačića. Drag i prepoznatljiv miris uljuljao me u misao da sam još bliže tako dragoj baki. Toplo je, drukčije je. Miriše na zabavu i odmor!

Baka je plakala i smijala se u isto vrijeme. Bila je jako iznenađena jer sam tako puno izrasla. Sijede su joj kose sjale od ponosa dok me milovala. Kad je užurbano slagala jelo na stol, bila sam sretna zbog njezinog lakog koraka. Bila sam ponosna na ljubav koja joj je skinula bar deset godina s pogrbljenih ramena. Božić je, izlazimo čestitati rodbini. Zgrade kao da su nehajno sagrađene, jednostavni i bijeli kvadri s ravnim krovovima. Svi su stanovi istog koncepta - s vrata se ulazi u salon u kojem su postavljene sofe i fotelje jedna do druge. Koliko god zgrade izvana odbijaju, toliko saloni pozivaju na druženje i opuštanje. Svakom se gostu na posebnim malim stolovima stalno izmjenjuje posuda: prvo ide voće, zatim kava ili čaj, zatim slatki kolačić, čokolada. Tu je i nargila koja popunjava zrak slatkastim mirisom pročišćenog duhana. Posjet Siriji dodatno je zaše-

ćerio iznenadni poziv na krstitke. Obred me svakim trenutkom iznenađivao sve više. Nakon brda nerazumljivih riječi dijete se uranja u veliku

krstionicu ispunjenu toplom vodom i to tri puta za redom. Drhtala sam od straha hoće li tako malo dijete prodisati, ali ona nije čak ni zaplakala. Nakon oblačenja djeteta u svečanu haljinicu, svi prisutni hodali su iza svećenika tri kruga unutar crkve. Zatim smo išli na veliko slavlje i obilan ručak. Hrana u Siriji jako je začinjena i prepržena te mi je jako teško pala, ali njihov specijalitet SIR stalno sam jela.

Nakon svih tih zanimljivih događanja i provoda s obitelji, došlo je i vrijeme za povratak kući. Osjećaji su me preplavili, oblikovali su se u kristalne suze koje su se slijevale niz obraze.

Lara Skef, 8.b

INTERVJU S GORANOM MILIĆEM

THINK BIG - PA ČEŠ USPJETI!

Ljetos sam na povratku s mora otišao svojoj najdražoj baki. Preostalo je još desetak dana do početka nove školske godine. Nisam ni sanjao da će mi se 25. kolovoza ispuniti velika i dugo očekivana želja. Toga dana baki je zazvonio telefon. Poziv je bio za mene. Zvala je mama i rekla: »Danas dolazim po tebe. Sutra u 11:30 upoznat ćeš Gorana Milića.«

Goran Milić jedan je od najvećih i najpoznatijih hrvatskih novinara. Rođen je 24. siječnja 1946. u Zagrebu. Karijeru novinara započeo je 1970. godine, a ona neprekidno traje sve do današnjih dana.

Od 1997. godine radi na HRT-u kao urednik i voditelj putopisnih i informativnih emisija. Spomenut ću samo neke naslove najpoznatijih emisija s potpisom Gorana Milića: »Brisani prostor«, »Idemo na sjever«, »Idemo u Ameriku«, »A sada u Europu«, »Mi Hrvati« te naša najgledanija informativna emisija »Dnevnik«.

Svojim emisijama privukao je moju pažnju kao novinar i kao čovjek

kojeg sam beskrajno želio upoznati.

S gospodinom Goranom Milićem imao sam dogovoren susret na HRT-u. U ugodnom ozračju njegove radne sobe i presretan što sam u njegovom društvu, dana 26. kolovoza 2010. nastao je moj prvi intervju.

* Jeste li u djetinjstvu i mladosti voljeli čitati?

Da bi netko bio novinar, treba puno čitati jer je čitanje potrebno za pisanje vijesti i članaka. Za rad na televiziji, kao što je vođenje Dnevnika, treba manje, zato što rečenice trebaju biti kratke i jednostavne kako bi ih ljudi što lakše shvatili, a ako se kaže neka duga i komplicirana riječ, ona se

u sljedećoj rečenici treba pojasniti i obrazložiti jer oko 30 % ljudi ne bi moglo znati njeno značenje, npr. »rebalans proračuna«.

* Jeste li voljeli učiti strane jezike ili ste samo bili talentirani?

Svaki novinar treba znati najmanje tri strana jezika, ali može i više. Engleski, francuski i španjolski naučio sam živeći u tim zemljama, a učio sam njemački i talijanski. Francuski sam naučio čitajući strip TINTIN jer je imao rečenice i slike na jednome mjestu, a i u komunikaciji s ljudima.

* Jeste li nešto svirali?

Kao mali svirao sam harmoniku i kla-

vir.

*** U kojoj ste dobi života došli želju postati novinar?**

To što sam postao novinar slučajnost je budući da sam završio pravni fakultet, ali kada je bio raspisan natječaj za novinara, prijavio bih se i svugdje su me primili.

*** Kako se više volite odijevati, sportski ili poslovno?**

Za svoj posao volim se oblačiti sportski.

*** Kako postati poznat u novinarstvu?**

U novinarstvu se može postati poznat na više načina, npr. po izgledu, ako netko izgleda potpuno drugačije od drugih novinara ili voditelja. Može se postati poznat po incidentu, tako što ljudi zapamte nekog novinara koji je rekao ili napravio nešto što nikako nije smio i zbog toga je mogao biti kažnjen ili nešto slično tome. Može se postati poznat i na način da se u novinama objavljuju i pišu članci o kojima zna više od 50% ljudi u Hrvatskoj, npr. sport, politika. Poznat se može postati i tako što pojedini novinari neke stvari na televiziji rade potpuno drugačije od ostalih, npr. Zoran Šprajc koristi poštalice za vođenje Dnevnika. Poznat se može postati i na način da se postane voditelj neke poznate emisije, npr. Dnevnika ili tako da televizija snima ili prikazuje nekog novinara koji intervjuira poznate političare ili važne osobe.

*** Kako ste Vi postali poznati?**

Postao sam poznat po tome što vodim Dnevnik i što radim reportaže za HRT po Hrvatskoj.

*** Smeta li Vam ponekad što ste poznati?**

Ne smeta mi što sam poznat, ali mi smeta kada želim biti sam u nekom kafiću ili restoranu i u miru nešto pročitati, pojesti ili popiti i onda mi netko dođe za stol i želi sa mnom razgovarati.

*** Volite li gledati filmove i koje žanrove?**

Volim gledati emisije medijske kulture, krimiče i avanturističke filmove.

*** Volite li slušati glazbu i koju vrstu glazbe?**

Volim slušati glazbu, sve manje rock'n'roll, ali zato sve više volim slušati američku alternativu.

*** Imate li ponekad strah ili tremu pred kamerama?**

Nemam tremu pred kamerama jer, ako slučajno nešto pogriješim, to se lako »izreže«. Kada se snima »uživo«, onda postoji malo treme.

*** Možete li doći do bilo koje poznate osobe?**

U Hrvatskoj mogu doći do bilo koje poznate osobe, ali i do mnogih poznatih osoba u svijetu.

*** Koji intervju posebno pamтите?**

Najdraži intervju mi je s tadašnjim američkim predsjednikom Georgom Bushom u Bijeloj kući.

*** Što radite u slobodno vrijeme?**

U slobodno vrijeme volim se družiti s ljudima, pratiti tuđa iskustva, provjeravati vlastite misli, prebirati po starijima i uvoditi nove.

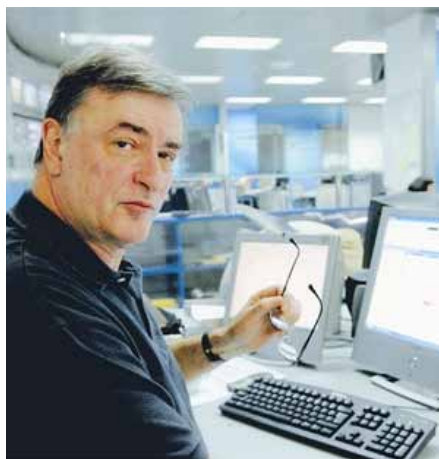
*** Što je tajna uspješnog novinara?**

Tajna uspješnog novinara jest iskustvo i dugotrajni rad u kojem ne pomaže umišljenost, već se mora biti prirodan.

*** Koji je događaj obilježio Vaše djetinjstvo?**

To su bile česte selidbe iz jedne zemlje u drugu jer je tata bio diplomat, a s promjenom mjesta njegovog posla selila se cijela obitelj.

*** Što je Vaš vrhunac kao novinara, a što kao čovjeka?**

Snimanje dvosatne emisije u kojoj nisam radio za novac, već kao pomoć drugima... i kao novinaru, i kao čovjeku.

*** Koje je najneobičnije mjesto na kojem ste bili?**

To je Aljaska, zbog nemilosrdnih uvjeta života, gdje ljudi žive u skromnim kućama s malim parkovima, ali s velikim plaćama, automobilima, avionima, brodovima.

*** Koji Vam je najdraži dar koji ste dobili?**

Prvi automobil.

*** Koja ste vrata u životu uvijek otvarali, a koja zatvarali?**

Uvijek sam otvarao vrata koja su značila novi početak, nešto novo i uzbudljivo, ali to određuje Bog.

*** Je li posao novinara težak?**

Posao novinara nije težak, ali je često stresan. To je posao u kojemu se uz malo rada, u usporedbi s drugim poslovima i kolegama, može dobro zaraditi.

*** Imate li Vi nekog svog omiljenog novinara?**

To je Vladimir Vladimirovič Posner koji je poznat po seriji »Preživljavanje«.

*** Radite li svoj posao iz ljubavi ili zbog novca?**

Svoj posao radim iz ljubavi, kao i zbog nagrada koje vrijede više od novca, a najviše volim raditi honorarno sa svojom opremom.

*** Koja Vam je nagrada najdraža od svih koje ste dobili?**

Svakako TV-ekran.

Nakon razgovora posjetio sam u pratnji gospodina Milića studio u kojemu se snima »Dnevnik«. Sjeo sam na kratko u urednički stolac i zamislio sebe kao budućeg novinara. Na rastanku Goran Milić zapisao je u moj rokovnik: »Hvala na dobrim mislima. Think Big, pa ćeš uspjeti!«

Zahvaljujem gospođi Sanji Smiljanić Grubišić koja mi je omogućila susret s gospodinom Milićem, a time i nastanak ovog intervjua.

Zvonimir Zorić, 8.c

PIJETAO U RESTORANU

Jednog radnog dana u restoranu „Le klopa za pet!“ osim običnih gostiju pojavio se i jedan poseban gost. Nitko ga dotad nije ondje vidio. Bio je niskog rasta, nosio je smeđi kaput i duboki šešir.

Kad su mu vidjeli noge, svi su se gosti umalo onesvijestili.

Poseban gost sjeo je u kut pokraj zlatnog svijećnjaka. Kada je konobar došao do stola, hitro je izvadio blok i olovku koju je sljedećih par minuta vrtio među prstima.

„Što biste željeli?“ upitao je konobar pomalo francuskim naglaskom. Gost je odgovorio:

„Ja bih malo prosa i ostalih žitarica. Svega pomalo.“

Konobar ga je nervozno pogledao, a zatim upitao: „Gospon, znate li vi čitati, pa toga nema na meniju!“ Gost odgovori:

„Ako je tako, kako to da ste ocijenjeni ocjenom pet?“ Konobar pomalo ljutito odgovori: „Dobro, dobit ćete svoje žitarice, no raskomotite se, u restoranu je +25 C.“ „Ne da mi se! Kasnije ću!“ odgovori gost.

Konobar naruči namirnice koje ubrzo stigoše. Gost se skinuo, a konobar razjapi oči i otrča u kuhinju. Obavijestio je kolege o tajanstvenom gostu.

Odjednom

su iz kuhinje izašla tri kuhara, jedan debeli i dva mršava. Oštro pogledaše pernatog gosta i izvade svoje oružje. Debeli kuhar velikih brkova i golog tjemena izvadio je kuharsku sjekiru. Drugi, mršavko male brade izvadio je dvije vilice, a treći je u ruci držao kuhaču. Pijetlu je zamalo zapelo proso u grlu. Skočio je na stol i vješto izbjegao prvi kuharev zamah kuhinjskom sjekiricom, no poskliznuo se i pao na pod. Bradati ga je kuhar šutnuo nogom tako snažno da je odletio u kuhinju gdje su ga dočekala šestorica naoružanih kuhara i jedan ljutiti konobar naoružan pladnjem za nošenje pića. Svi su kuhari izgledali kao pirati, a konobar kao Napoleon Bonaparte. S njegove druge strane pojavila su

se

trojica kuhara s kojima je maločas imao okršaj. Pijetao vještini i naglim pokretom prokliznu jednom kuharu između nogu i skoči na stol udaljen pet metara od kuhinje.

Tamo ga dočeka konobar i reče: „Mudar si ti, pijetle, mudar, ali nisi mudriji od mene!“ U tom trenutku baci pladanj prema pijetlu. Pijetao se otkotrlja ispod drugog stola, a pladanj odleti gostu u glavu. Gost se digne i laganim korakom priđe konobaru. Podigao je pladanj u visini ramena i doslovno ga presavinuo na pola. Na ruci se jasno mogao vidjeti prsten pravaka u hrvanju.

Pijetao je iskoristio trenutak, pobjegao iz restorana i uskočio u kamion s ostalim kokama i pijetlovima koji su ga strpljivo čekali. Izvadio je dragocjenu vrećicu koju je sakrio ispod perja. U vrećici su bile žitarice iz restorana.

Dao ju je prijateljima i upitao: „Znate li gdje sam to nabavio?“ Svi su se upravo to pitali. „Tamo! U onom restoranu!“

Sve su koke jurnule u restoran. Kamion je otišao.

Farmer se kući vratio samo s jednim pijetlom. Koke nikad nisu napustile restoran. A konobar više nije mislio na kokoši jer mu je svega bilo dosta, pogotovo bolova u slomljenoj ruci.

**Maks Krajčević, 6.d
(Državna LiDraNo
smotra 2011.)**

FARMA NA KRAJU GRADA

Na jednoj farmi, na kraju grada, živjele su mnoge životinje, a među njima i dvije kokoši, Bjelka i Roza, koje su neprestano bile u svađi.

Sljedeće jutro, dok je Roza šetala dvorištem, ponovno začuje izrugivanje i ismijavanje, pogleda iza sebe i vidi Bjelku kako joj se sa svojim prijateljicama po ne znam koji put izruguje. Komentirale su kako ima ružno crno perje i kako ne razumiju zašto je baš nju za sebe odabrao najljepši pijetao Aron. Tada se Bjelka dosjeti zlobne ideje. Reći će Aronu da ga je Roza prevarila, te tako i napravi. Aron je bio ljut i razočaran te je odlučio Rozu protjerati s farme. Ona nije imala vremena objasniti mu da je to sve laž jer ju Aron više nije htio ni čuti ni vidjeti. Stoga je spuštene glave napustila farmu. Bjelka je slavila i s osmijehom na licu promatrala Rozin odlazak. Zнала je da za sada kod Aro-

na postoji šansa, stoga je to pokušala što bolje iskoristiti. Otišla je u šumu kako bi Aronu ubrala najljepši cvijet, no umjesto cvijeta, u šumi ju je dočekala lisica. Bjelka je bila prestrašena i počela je vrištati, dok se lisica polako pripremala za svoj objed. Kada je Roza začula vrištanje, dotrčala je do mjesta napete situacije i vidjela lisicu kako se sprema pojesti Bjelku. Zнала je koliko joj je Bjelka zla učinila, ali je znala da sebi nikada ne bi mogla oprostiti kada bi Bjelka uginula zbog njezina nemara. Stoga je otrčala na farmu i u šumu dovela psa Bernija koji je otjerao lisicu. Bjelka je bila sretna, ali i zbunjena. Nije mogla vjerovati da joj je život spasila baš ona kokoš koju je najviše izazivala i ismijavala. Otišla je i do psa Bernija kako bi mu se zahvalila, a zatim posramljena do Roze. Ispričala joj se za sve loše što

joj je napravila i rekla joj da ima prekrasno crno perje. Također joj se zahvalila i pružila krilo kao znak pomirenja. Vratili su se na farmu i Bjelka je u znak zahvalnosti odlučila Aronu priznati kako je cijelu onu priču oko prijekora izmislila. Aron začudo nije bio ljut, bio je razočaran takvim ponašanjem i odlučio se iskupiti Rozi protjeravši Bjelku iz sela. Roza je rekla da nema potrebe više ikoga tjerati, a pogotovo ne njenu novu prijateljicu. Bjelka se okrenula i potrčala Rozi u zagrljaj. Navečer je Aron organizirao proslavu na kojoj je zlatnu medalju za hrabrost dodijelio psu Berniju i proglasio ga zaštitnikom farme.

Svi su nastavili sretno živjeti, zaboravivši na svu neslogu, te su postali najslošnija farma. Nedavni događaji učinili su ih boljim i pozitivnijim.

Lana Balentović, 7.b

ŠTEL BI BITI JAKI VETER

Štel bi biti jaki veter!
Zavlekel bi se vu krošnje i
Sviral bi po lišću.
Tak bi fest zavijal
Da bi me si v selu čuli!
Tak bi fest zavijal i kopital se
Da bi se čulo zavijaje do sela,
A lišće bi letelo po zraku
kak jato ptica.
Štel bi jaki veter biti!

Fran Markulin, 5.d

PROLJEĆE

Kada proljeće dođe vjesnici se bude,
A sunce van pozove ljude.
Sunčano je i oblaka nema,
A drveće se listati sprema.
I tužna vrba se sprema
Da svoje listiće van istjera.
Bubamare su svuda po travi,
Imaju točkice svuda, ali ne po glavi.
Proljeće je, medvjedi se bude,
A pčele med skupljaju ko lude
I onda ga ljudima nude.

Patrik Kuprešanin, 2.c

Sven Fajdetić, 3.b

PROLJEĆE

**Visibaba se probudila,
A žuta truba zatrubila,
Ljubičicu otpuhala.
Proljeće je doletjelo,
Cvijeće je procvjetalo.**

Ante Krešić, 2.b

Čudna visibaba se probudila,
Glava ju je zaboljela!
Počela je tresti glavom,
Cin,cin, don, don!
Nitko nije čuo zvon,
Kako pjeva mala visibaba
Usred jednog grmlja sada.
Dok ona zvoni na sav glas,
Proljeće se budi,
Pjevaju ptice
Sve u jedan glas!

Nika Hrastinski, 2.b

JESEN

**Uz pratnju vjetra i kiše,
Hladno postaje sve više i više.
Jesen stiže,
Žuri se i sve je bliže.**

**Kada dođe,
U brda i livade pođe.
Iza nje ostaje put
Koji je od otpalog lišća žut.**

**Jesen prirodu boji u boje,
Kakvih ni na slikovnoj paleti nije.
Svojim čarobnim štapićem dotakne,
I nova boja listom potekne.**

**Od lišća sagovi se stvaraju,
A stabla i životinje polako snivaju.
Tako jesen polako odlazi,
A zima nam na vrata dolazi.**

Luka Deak, 7.a

POZLAĆENA ŠUMA

Jesenji zlačani prsti
Miluju krošnje stoljetnog drveća.
Uz plemenitu boju
Lišću podaraju onu posljednju notu mudrosti
Koju će dobiti
Prije no što biva odneseno vjetrom
Na vječne pašnjake.

Blagi vjetrovi isprva lagano igra u ritmu šume
Kao da želi zavesti drveće....
A tada postaje jači, glasniji,
Veselo stružući zlatno okupanim lišćem
Po skromnom šumskom puteljku.

Mladi kos
Perja tamna poput morskih dubina
A kljuna žuta poput
Punog mjeseca na tamnom nebu
Osutom zvijezdama
Okuplja se među ostale životinje,
Da sluša priču drevnog hrasta.
Cijela šuma odiše miomirisom divljih
Bobica i kestena.
To je jesen.

Matej Barić, 7.b

Borna Sorić, 6. b

ŽIVOT ZALEĐENOG JEZERA

U sredini šume nalazi se jezero. To i nije pravo jezero, to je ogledalo u kojem se ogleda okolno drveće i životinje.

Kada dođe žedna košuta, prvo se ogleda i nasmiješi, a onda počne zadovoljno piti. Ptice u letu izvode svoje vratolomije, prelijeću jezero lijevo i desno. Tu su pčele i bumbari, s drveća kitnjastim repom maše vjeverica... Svako jutro nastane prava gužva jer ga svi dolaze pozdraviti i zaželjeti mu ugodan dan. Došla je zima. »Ogledalo« je izgubilo svoj sjaj. Jezero je zaleđeno. Cijela šuma miruje i drijema. Jezero se rastužilo jer je osamljeno. U posjet mu je došla plašljiva srna, na brzinu ga pogledala i u nekoliko skokova izgubila se u šumi. Na dnu jezera spavaju žabice i zajedno s jezerom čekaju kraj zime.

Kada zima prođe, jezero će opet u punom sjaju zablistati kao pravo ogledalo. U proljeće će se namreškati na proljetnom povjetarcu i tako radosno pozdraviti svoje stare prijatelje.

Beata Patljak, 4.b

Iva Matković, 6.b

SNJEŽNA PRIČA

Zeko Piško ima kućicu pod snijegom. Jednog dana znatiželjno je izvirio. Dakako, bio je gladan. Zaželio se sočne mrkvice i krenuo u šetnju. Nakon nekog vremena naišao je na snjegovića koji mu se obradovao. Ali snjegović ima nos od mrkve i ne zna što mu se sprema. Zeko je skačući pokušavao doći do mrkve. Snjegović se i dalje samo smiješio. Na poslijetku je, ne dohativši mrkvicu, razočarano sjeo na snijeg i razmišljao kako bi je se domogao. Odjednom mu na pamet sine odlična ideja. Počeo je raditi grudu koja je postojala sve veća i veća. Kada je napravio veliku grudu, preoblikovao ju je u snježne stepenice. Dohvatio je mrkvu i zadovoljno krenuo dalje.

Ipak mu je bilo žao što je snjegoviću uzeo nos. Sutradan mu je otišao napraviti novi nos.

Lana Horvat, 3.c

DIŠEMO I PIŠEMO

ŠKOLSKO DISANJE

Imenik diše ocjenama.
Škola diše učenicima.
Pernica diše bojicama.
Pano diše crtežima.
Bilježnica diše slovima.
Ploča diše kredama.
Spužva diše vodom.
Torba diše knjigama.
Šiljilo diše šiljotinom.
Sve diše..
Kao i mi ljudi nosom.

Lucija Runjić, 3.b

ČIME DIŠE LJUBAV

Cvijeće diše laticama.
Kuća diše dimnjakom.
Ploča diše kredama.

A ljubav diše ljubavlju.
Kad ljubav diše,
Sve je dobro i svi se
vole.

Kad ljubav cvjeta,
Ta ljubav tek počinje.

Danijela Marković, 3.b

LJUBAVNI UDAH

Bubamarac vidi
žutu bubamaru

A ta bubamara lijepa....

Bubamarac uzme cvijet
i reče:

- Izvoli ovaj cvijet.

Bubamara kaže:

- Hvala, baš je divan
i lijep.

Oni udahnu,
a taj je dah čaroban.

Jedno drugo gledaju
i zacrvene se.

Pita bubamarac:

- Udaj se za mene?

A ona pristane.

**Emanuel
Cetinić Frankos,
3.b**

Nives Plavšić, 6.c

ČIME DIŠU STVARI

Čime diše kuća?
Kuća diše vratima.
Čime diše torba?
Torba diše poklopcem.

Čime diše knjiga?
Knjiga diše slovima.
Čime diše pernica?
Pernica diše olovkama.

A zašto te stvari dišu
Baš tim stvarima?
Valjda zato što mora biti
Baš tako i nikako drugačije.

Dora Šmit, 3.b

VESELI TRAMVAJ

U tvornici, u kojoj se proizvode tramvaji, radnici su bili pri kraju izrade novog tramvaja. Kad su ga napokon završili, otvorio je oči. Razmišljao je gdje se to on nalazi. Radnici su spominjali nekakvu Remizu. Pokraj njega stajao je još jedan, ali stari tramvaj. Stari je tramvaj bio na popravku.

Novi se tramvaj svemu čudio i bio je znatiželjan jer nije znao kamo ga odvede. Naravno, prvi je put stajao na tračnicama. U njega su ušli putnici i vozač. Kad je vozač stao jer je na semaforu bilo crveno svjetlo, primijetio je da gumbi i ručice plešu. Bilo je to jako čudno jer tramvaji nisu živa bića. Vozač je pogledao kroz

glavno prednje staklo, nagnuo se i ugledao dva oka. Jako se prestrašio kad su iz lijevog i desnog prozora narasle uši. Na kraju je dobio i usta. Putnici su u početku bili jako začuđeni, a onda su se počeli smijati. Tramvaj je počeo pričati viceve i priče. Na semaforu se upalilo zeleno svjetlo. Vozač je vozio brže i brže, misleći da će uši, oči i usta nestati. Ali, naprotiv, tramvaju je narasla i kosa. Vozač je naglo zakočio i sve se vratilo u normalu, predahnuo je i nastavio voziti jako sporo. Tramvaj nikad više nije oživio...

Marta Bandur, 4.b

PRIČAO MI STARI HRAST

Sjedila sam ispod hrasta i gledala zalazak sunca. Netko mi je govorio da podignem glavu. Podigla sam glavu, ali nisam vidjela nikog osim smeđeg hrasta s jednim listom. Glas je bio još glasniji i tek tada sam shvatila da mi to govori stari list.

Tada on počne pričati o svojem životu. Vrlo rano započeo je svoj život. Njegov otac je gospodin Hrastović koji je u blizini njegove mame, gospođe Hrastuškovke. Gospođa Hrastušovka mladome je listu rekla da se čuva vjetra jer će ga otpuhati. Te noći puhao je strašan jugozapadnjak. Mladi se

list svom snagom držao za granu svojom petiljkom. To mu je bila najgora noć u životu. Tijekom nekoliko dana dobio je još puno novih sestara i braće. Svi su oni visjeli na granama pokušavajući doći do zemlje. Mama Hrastušovka samo se smješkala zadovoljno gledajući svoju djecu. U jesen je zapuhao jak vjetar i sva su njegova braća i sestre otpala i našla se na velikoj hrpi suhog lišća.

Ostao je visjeti samo jedan list. Ali njegova osamljenost nije dugo trajala. I on se uskoro ponovno našao u društvu otpalog lišća... Pričao mi stari list...

Marta Bandur, 4.b

NEMIRI KOJE KRIJEM

Ponekad me nakon nekih nepromišljenih postupaka grize savjest te osjećam neopisiv unutarnji nemir. Mrzim nemir u svom srcu koji mi govori da sam nešto pogrešno učinila te da to moram ispraviti. Kada se posvađam s prijateljima, osjećam prazninu u sebi. Želim se pomiriti s njima, ali nisam uvijek sigurna da će mi oprostiti. Znam da se svaka laž uvijek sazna, ali kao i svi drugi, ponekad lažem.

Tada mi kroz tijelo prolaze trnci i to je gotovo najgori osjećaj nemira koji često ne mogu sakriti. Najgore je kada lažem svojim prijateljima ili obitelji. Upravo tada znam da lažem osobama koje mi vjeruju i koje imaju povjerenja u mene. Naj-

Lea Križmančić, 7.d

češće im na kraju kažem istinu, ali znam da mi svakom mojom laži sve manje vjeruju i da svakom laži sve više gubim njihovo prijateljstvo i povjerenje. Kad god nekome kažem tajnu, obuzme me osjećaj nepovjerenja, iako znam da ta osoba nikome neće izgovoriti nijednu moju tajnu. U sebi čuvam tajne prijatelja koje je jako teško prešutjeti ostalima.

Uvijek znam da, koliko god bilo teško, nikad neću namjerno izdati svoje prijatelje ili obitelj. Unatoč tome što ja ne odlučujem o svojim osjećajima, ponekad osjećam nemire u svom srcu koje krijem i ne mogu podijeliti s ostalima.

Nika Jurić, 8.a

LJETNA ZGODA

Došla sam kući. Bila sam umorna. Riješila sam dvije stranice zadataka iz matematike, pročitala pola mamine i bakine enciklopedije o medicini (nije bilo zanimljivijeg štiva) i napisala po jedan sastavak iz hrvatskog i engleskog. Poslije sam na biciklu išla s tatom na Poloj. Ne osjećam ni ruke, ni noge. Zaspala sam u roku od četiri minute.

Kad sam se probudila, sišla sam na doručak brzinom munje, preskačući dvije stepenice odjednom. Dolje je bila samo baka. Odmah sam uzela žitarice i počela jesti. Ubrzo su se svi probudili. Nakon što sam se obukla, otišla sam u dvorište, gdje me čekao Snizey. Tamo su, kao i svakog jutra, stajali bicikl, romobil i skate-

board. Uzela sam svoj crveni, tek oprani bicikl i krenula u trgovinu po imenu Parižanka. Rekli su mi da kupim: čips po imenu Max (Dorin zahtjev), čokolade, bombone i kekse za Ninu, mlijeko za baku, časopise za mamu i hrenovke za tatu. Jedva sam popamtila sve te narudžbe. Kad sam stigla do Parižanke (u kojoj me uvijek čekala vesela i nasmijana teta Ana), primijetila sam nešto čudno. Brava je bila oštećena, a na izlaznim vratima zatekla sam policiju. Rekli su mi da je Parižanka opljačkana te da namirnice kupim negdje drugdje. Bez riječi sam ih poslušala. Kada nečeg nema u Parižanki, ima u Panu. Na ulici nije bilo ni žive duše. U Panu sam bila jedini kupac. Sve sam platila

novčanicom od sto kuna. Krenula sam prema biciklu. Neki nepoznati čovjek »kopao« je po susjedovom biciklu. Zamolila sam prodavačice Vesnu i Ivanu da nazovu policiju. Budući da su bili udaljeni jednu ulicu, brzo su došli. Utvrdilo se da je to osoba koja je opljačkala Parižanku. Za nekoliko minuta krenula sam kući.

Kad sam stigla, nitko me nije pitao zašto kasnim. Ja sam jako često kasnila pa ovo nije bilo neuobičajeno. Poslije ručka sam otišla u ulicu Vjekoslava Bacha u kojoj je živjela moja prijateljica Mija. Nisam ovo ispričala nikome osim njoj. Ukućani mi nikada ne bi povjerovali. Nikada mi ne vjeruju.

Maja Dabčević, 6.c

AH, DA! ŠKOLA!

Maja Cvetko, 7.b

DOGAĐAJ IZ RAZREDA

To je bilo jednog dosta hladnog studenog, već je pao snijeg. Moj je 4.a razred u bivšoj školi nakon napornih pet sati i testa bio jako umoran. Na satu razredne zajednice učiteljica nije bila prisutna jer je radila nešto vrlo važno u zbornici.

To bi trebalo biti zabavno jer smo imali cijeli razred i hodnik za sebe, budući da su ostali razredi otišli kući. Ali baš naprotiv, svi smo bili pospani i ležali na klupama. Jedina djevojčica koja je bila živahna, možda i preživahna, bila je Andrea. Ona je baš u to vrijeme bila najzajubljenija osoba na svijetu. I tako dok smo mi ležali, ona nas je gađala papirićima, pjevala, jurcala po hodniku, jedanput čak i zaplesala na klupi. Svi su znali da je ona, na njegov užas, bila zaljubljena u Davida. Dosadila je Leonu kad ga je šesnaesti put pogodila papirićem u glavu.

»Pa zašto vas jednostavno ne vjenčamo?« predložio je u šali. Neke djevojčice su to shvatile preozbiljno pa smo nakon ozbiljnog razgovora objavili zaruke. Onda smo se bacili na posao. Kao Andreina vjenčanica poslužila je zavjesa. Otišli smo je umotati u ženski WC, jer je nesreća kad mladoženja vidi vjenčanicu. Ne

znam je li mladoženja prava riječ, jer se opirao svim snagama i petorica dječaka su ga morala držati. Radi ugođaja crkve, učionicu smo ukrasili cvijećem iz hodnika, listovima papira i natpisom »Dug i sretan brak s puno djece« na ploči. Kristijan je bio svećenik, Lucija časna sestra, Andrej kum, Petra i Dora djeveruše, a ja sam imala čast biti kuma. Sad je Davida držalo sedmero dječaka, a Andreu je prema »oltaru« vodio Dominik. Došli smo do onog dijela obreda kad je David trebao reći »da«, ali je on glasno zaurao: »Neeeeee!!« To je bilo tako glasno da smo svi na trenutak zašutjeli. Učiteljica je to vjerojatno čula pa je dotrčala u učionicu.

»Što se ovdje događa?« upitala je, zbunjeno gledajući natpis na ploči.

»Amen!« reče Kristijan i poškropi ih velikom količinom vode za brisanje ploče.

Iako taj događaj u mom razredu nekima nije bio baš zabavan, ja ću ga zauvijek pamtit jer mislim da smo se zbog njega zblížili, a David je naučio da se nikad ne treba ženiti.

Valentina Gregović, 6.c

OPET U ŠKOLSKIM KLUPAMA

Ove godine kao da mi je ljetno prošlo pred nosom. Kao da sam se jučer opraštao od 4. razreda i učiteljice. Dođe mi da se zapitam: »Kaj su uopće bili ljetni praznici?«

Evo me u petom razredu. Preselio sam se u drugu školsku zgradu. Upoznao sam puno novih profesora s kojima ću se družiti do 8. razreda. Svaki predmet nova učionica. Velike su to promjene za moj mali život. Svi uvijek pričaju kako je peti razred težak. Vjerojatno nisu mislili na gradivo nego na te promjene. Tek je peti dan škole, a ja već pišem zadaće. Baš mi nedostaju ljetna druženja s prijateljima u kvartu.

Dosta sanjarenja! Moram privesti kraju ovaj sastavak. Zvonilo je označilo početak nove školske godine. Petice, čuvajte se, stižem.

Dino Marić, 5.a

**HEJ,
ŠKOLO,
EVO ME
PONOVO!**

Hej, školo, evo me ponovo!
U petom razredu sve je novo,
Novi predmeti i profesori novi,
U glavi sve mi zvonilo!
Sve je novo, ili ipak nije,
Škola naša ostala je kao i prije
U njoj žive đačke brige
U obliku razredne knjige.

Fran Pipunić, 5.a

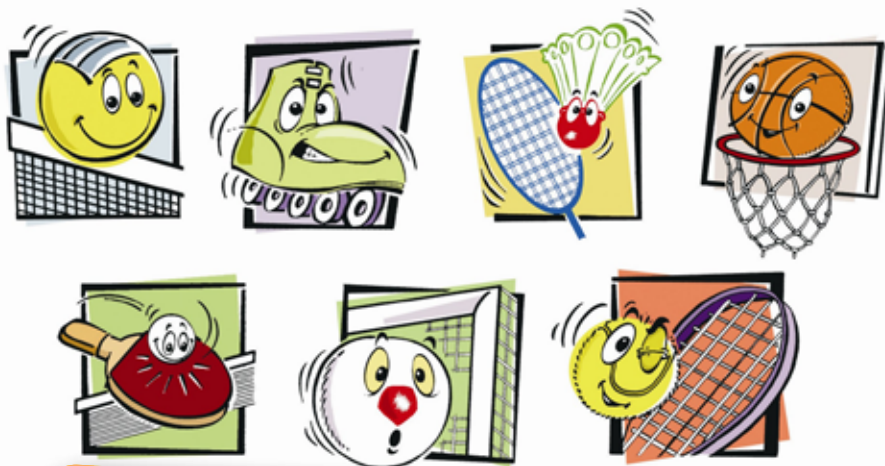
U ZDRAVOM TIJELU ZDRAV DUH

PROGRAM „VIKENDOM U ŠPORTSKE DVORANE“

Već pet godina u našoj školi provodi se program »Vikendom u športske dvorane«. U program je uključeno 50-ak osnovnih škola grada Zagreba i oko 11.000 učenika. Pročitajte što o programu i uspjesima naših učenika kaže voditeljica programa, profesorica Maja Flego. »Škole uključene u program podijeljene su u 7 punktova, od kojih svaki broji 7 do 8 škola. Tijekom školske godine organiziraju se športski susreti učenika u 12 športova na razini punktova, a pobjednici svakog punkta nastupaju na završnom športskom susretu osnovnih škola Grada Zagreba.

Na završnom susretu prošle školske godine naši su učenici izborili nastup u štafetnim igrama i stolnom tenisu, u kojem su osvojili prvo mjesto. I ove smo godine krenuli uspješno: učenice trećih i četvrtih razreda osvojile su drugo mjesto u graničaru, a učenici iste dobi osvojili su prvo mjesto u nogometu. Nadamo se da ćemo i u ostalim sportskim i završnim susretima biti isto tako uspješni.

Nastojimo da djeca, ali i njihovi roditelji, prepoznaju prednosti programa u školi. Slobodno vrijeme provodi se kvalitetno i sigurno. U blizini svojih domova djeca vježbaju s učenicima iz razreda i susjedstva. Program je za sve učenike besplatan, djeca mogu dolaziti kada i koliko žele, a mi želimo da se kroz sport i igru vesele!«

KAKO NAVIJATI I KAKO SE PONAŠATI U SPORTU

Jedne subote Marko je, kao i obično, otišao na trening. No, kada je stigao, trener je bio neobično sretan, i svim igračima rekao: »Sutra idemo na natjecanje, stoga danas nema treninga, dobro se naspavajte.« Marko je na putu kući raspravljao sa svojim prijateljem Ivanom:

»Meni nije važno pobijediti!«

»Ni meni!« reče Ivan.

Sutra su svi na vrijeme bili na terenu i vrlo se lako plasirali u finale. I domaćini su bili isto tako efikasni. No, njihovi navijači nisu bili korektni, govorili su prostote i tukli se. Kada je Markov tim izašao na teren, navijači drugog tima zasuli su ih uvredama. Unatoč tomu njegov je tim poveo.

Na poluvremenu su i dalje vodili, ali na samom početku drugog poluvremena drugi je tim izjednačio. Samo pet minuta nakon toga jedan od navijača suprotnog tima bacio je limenku u Markovu glavu i ozbiljno ga ozlijedio. Navijač nije pronađen, a Marko više nije mogao igrati. Pred sam kraj utakmice jedan od igrača druge momčadi zabio je gol. Svi igrači Markovog tima pomislili su: »Sve je gotovo.«

I tako je i bilo, izgubili su. Na dodjeli medalja kapetan pobjedničkog tima je rekao: »Mi nećemo primiti medalje i pokal jer je jedan igrač drugog tima bio ranjen zahvaljujući našim navijačima i stoga pokal i medalje dajemo njima.«

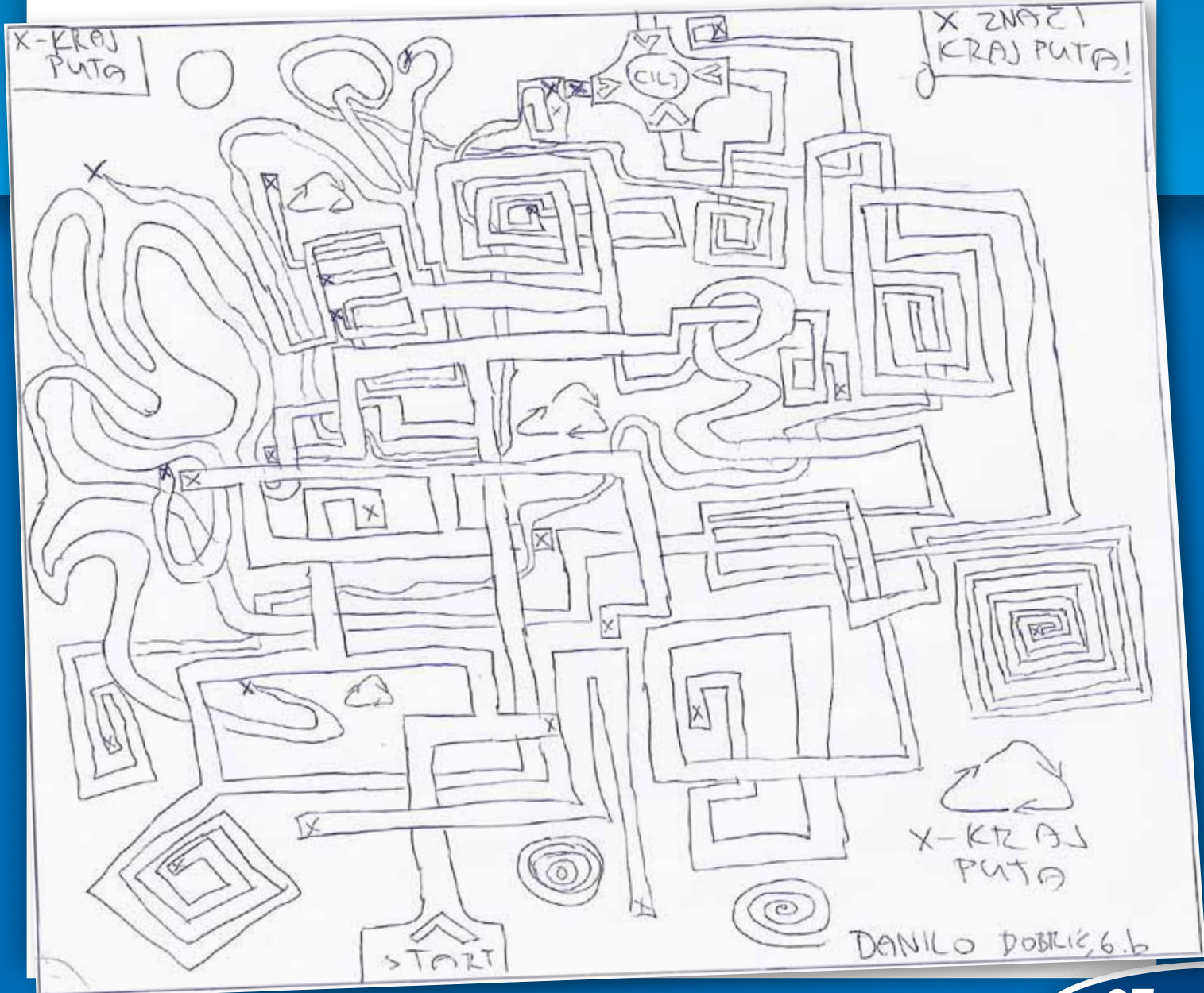
Svi igrači Markovog tima su se veselili. Igrači obaju timova nakon toga su se sprijateljili i uvijek se zajedno igraju.

Fran Pipunić, 5.a

RAZMISLI I RIJEŠI

8			2		5			
			6	9			7	
	3		8		7		6	
	5	8				2		6
	7				9	3		
		9						
	2					9		
7		5	3					
				4				

	1	6			9	7	4	
5		2	4			6		9
		9	7	2	6		8	
	8				5	3	7	6
6				4	2		5	1
9	5	1	6	3				
7			9	1		8		3
1	6		5		3		9	
	9	3		6		5		7

KOJI SI TI ZNAK?

HOROSKOP

Marija
Dorner, 6.b

OVAN

21.3.-20.4.

U školi ćeš se poboljšati. Svi će te profesori zavoljeti, a najdraži će ti predmet biti tjelesni. Sretno ćeš se zaljubiti.

BIK

21.4.-20.5.

Jako si tvrdoglav/tvrdoglava. U školi ćeš ostati jednako dobar/dobra. Počet ćeš se baviti nekim sportom. Napokon ćeš se naći u dobrom društvu.

BLIZANCİ

21.5.-20.6.

Tvoja je najbolja prijateljica ljubomorna na tebe zbog tvojih dobrih ocjena u školi. Nećete se tako brzo pomiriti. Postizati ćeš sve bolje rezultate u hrvatskom jeziku pa će te i roditelji primjereno nagraditi.

RAK

21.6.-20.7.

Zbog neke osobe u školi baš i nećeš pratiti nastavu. Profesorica koja te najviše voli jest iz engleskoga jezika. Kod kuće nećeš imati nikakvih problema. Posvađat ćeš se s najboljim prijateljem/najboljom prijateljicom, ali ćete se ubrzo i pomiriti.

LAV

21.7.-20.8.

Dobit ćeš kućnog ljubimca. Odselit ćeš se, što znači biti bačen u novo i nepoznato društvo. Ali ne brini, ubrzo ćeš steći hrpu sjajnih prijatelja. U školi ćeš biti dobar/dobra. Zaljubit ćeš se.

DJEVICA

21.8.-20.9.

Zaljubit ćeš se. U školi ćeš startati s dobrim ocjenama, a zbog njih će te zavoljeti i najstroži profesori. Najbolja će ti prijateljica biti djevojka koja živi u tvom susjedstvu.

VAGA

21.9.-20.10.

Cijeli ćeš mjesec biti sretan/sretna. Zavoljet ćeš i školu. Pisat ćeš zadaće i učiti redovito sve predmete. Najdraži će ti predmet biti priroda.

ŠKORPION

21.10.-20.11.

Biti ćeš sretan/sretna zbog nekoga. Bit ćeš najbolji/najbolja u školi kao i dosad. Bavit ćeš se nekim sportom. Dobit ćeš ono što si dugo želio/željela i tražio/tražila.

STRIJELAC

21.11.-20.12.

Pogoršat ćeš se u školi iz tko zna kojih razloga, ali bit ćeš bolji/bolja u sportu kojim se baviš u slobodno vrijeme. Najdraži će ti predmet biti likovna kultura gdje ćeš iskazati svoju neponovljivu kreativnost.

JARAC

21.12.-20.1.

Bolest će te napasti pa ćeš dugo bolovati i podosta izostati s nastave, ali ne trebaš se brinuti jer ćeš sve lako nadoknaditi. Postat ćeš dobar učenik/učenica. Netko će te jako usrećiti i zbog njega/nje postat ćeš druga osoba.

VODENJAK

21.1.-19.2.

U posljednje si vrijeme sve češće na moru pa ćeš poželjeti tamo se i preseliti, ali zbog nekih razloga ta ti se želja neće ostvariti. Neko ćeš vrijeme biti tužan/tužna, ali i to će proći. Nastavit ćeš biti dobar/dobra u školi i nitko i ništa ti neće smetati.

RIBA

20.2.-20.3.

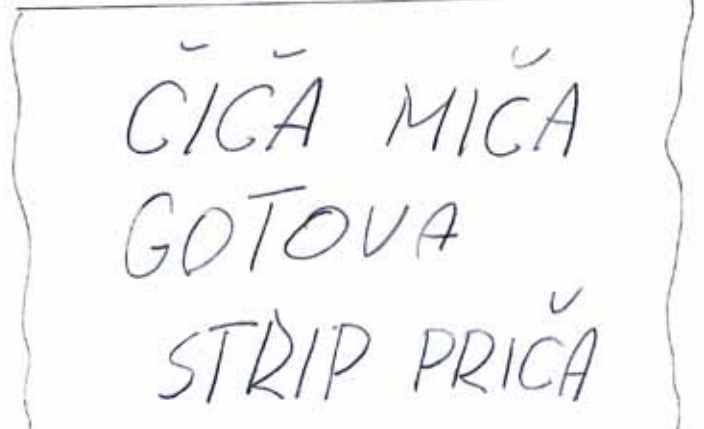
U zadnje si vrijeme zbog nekoga tužan/tužna. Nikome se nećeš pojadati, već ćeš potihopatiti u sebi. Nakon nekog vremena nešto će te ugodno iznenaditi pa ćeš opet postati sretan/sretna.

STRIP PRIČA

Abby se izgubila

Karla Jagar, 3.c

Nino Kijac, 2.b

**Paula Enna
Abramović, 5.b**

Dario Zagorac, 6.d

NAŠI LIKOVNI RADOVI

Antonija Zorić, 7.b

Damjan Mokrović, 7.a

**Paula Bošnjak i
Beatrice Vnućec, 8.d**

Augustijan